

[Wilhelm.]

ger, den måde, tingene er stillet op på. Det anser jeg for pop og indoktrinering.

Den eneste formildende omstændighed, jeg har kunnet finde ved den kulørte udgave, er bemærkningerne om de nye afgifter. Det er jo skægt, når man begynder at tænke efter, hvordan denne nye afgift på læskedrikkoncentrat med 40 øre pr. liter skulle indbringe ca. 9 mia kr., og man sidder dér og forestiller sig, hvordan vi skal få svælget al den læskedrik ned, der nogenlunde vil svare til et forbrug på 100 l pr. dag pr. dansk borger. Men denne eneste formildende omstændighed var selvfølgelig en trykfejl.

Til hr. Erling Olsens indlæg i øvrigt vil jeg sige, at jeg synes, han bekræftede, hvad jeg havde sagt om disse udlægninger af kasseoverskud. Det er da nok rigtigt, at en del socialdemokratiske økonomer aldrig, hvis de blev gået på klingen, har benægtet, at der er nogle renter, der skal falde. Hr. Erling Olsen omtalte nu kun renterne, han omtalte ikke, at der allerede næste år falder 2 mia kr. i afdrag på det kortvarige 6 mia kr. statslån. Men det er nu ikke så meget det, jeg vil indvende. Det, jeg vil sige, er, at hr. Erling Olsen i virkeligheden bekræfter min beskrivelse, for heller ikke med denne redegørelse, der var af en karat, så jeg godt kan forstå, at han befinder sig dårligt mellem nutidens studenter, gik han overhovedet med ét ord ind på, at det måske, blot måske, var forskellige samfundsgrupper eller samfundsklasser, der henholdsvis havde tilgodehaverne og havde gæld. Og det er jo lige præcis det, der er forskellen. For hvad bliver der tilbage af et tal på 14 mia kr. eller et hvilket som helst andet tal, hvis ikke det har noget som helst med en omfordeling at gøre? Så er det jo ligegyldigt. Man ville jo have ret i, at man kan godt smide det i papirkurven ved årets udgang, hvis ikke det har ændret på landets samlede stilling over for udlandet, og det har det ikke i det her tilfælde. Vi har ikke forringet betalingsbalancen med det store kasseoverskud, der har været i indeværende år i hvert fald, og hvis man ikke har en eller anden klasseholdning til det, hvis man ikke begynder at kigge på, hvem det er, der skylder de penge, hvem det er, der kommer til at betale, og hvem det er, der har båret dem ind på deres konti, så er

det jo rigtigt, at det er ligegyldigt. Så skylder vi alle sammen fuldstændig ukorreletter hinanden nogle ting, og så er det jo rigtigt, at det er flintrende ligegyldigt. Men sagen er lige præcis den, at det ikke er ligegyldigt, fordi der ligger en helt klar klasseopdeling i den måde, pengene er til gode på og pengene bliver skyldt på.

Over for finansministeren vil jeg først konstatere, at han bekræftede, at finanslovsforslaget indeholder den socialdemokratiske regerings accept af en fortsat arbejdsløshed på en halv snes procent, idet han sagde — ganske vist i et svar til, jeg tror, det var fru Grethe Philip og ikke til mig, men jeg noterede det ned:

„Får vi en større arbejdsløshed end forudsat, så kan der siges at være grundlag for en mere ekspansiv finanspolitik.“

Med andre ord, får vi kun den 8-10 pct. arbejdsløshed, som er forudsat, så mener den socialdemokratiske regering ikke, at der er grundlag for en mere ekspansiv finanspolitik. Jeg kan ikke se det andet end som en klar bekræftelse på, at den socialdemokratiske regering har accepteret og indstillet sig på en arbejdsløshed i det kommende halvandet år af størrelsesordenen 10 pct.

Finansministeren sagde, det var forunderligt, at VS var så interesseret i at få slået fast, at de besparelser, der var aftalt med højre side her, skulle være nettobesparelser, og at det jo var et svar, som VS næppe ønskede. Det er korrekt. Det er et svar, som VS ikke ønsker. Men når vi er interesseret i alligevel at få spurgt og få slået fast, så er det, fordi vi ikke finder, at man — og det er nok forskellen — kan drive politik ved at stikke ting under stolen. Vi tror ikke en døjt på, at man kan snyde hinanden på den måde ved at lade, som om man ikke har aftalt, om det er netto eller brutto. Derfor synes vi, tingene skal frem, befolkningen skal have at vide, hvad det drejer sig om.

Nu får vi at vide, at det drejer sig om nettotal. Det var det ikke sidste år, men det er det altså nu. Jeg kan da godt sige, at der er et par andre grunde til interessen i at få den oplysning frem, og det er, at jo mere man står fast på blandt forligspartierne, at dette skal være nettotal, jo mere umuligt er det at lave disse besparelser over yderligere tåbelige fyringer af offentligt ansatte, for så